ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
UPRAVNO SODIŠČE RS, LJUBLJANA
28. 10. 2026
Podpis pristojne sodne osebe:
REPUBLIKA SLOVENIJA - UPRAVNO SODIŠČE - 42 - LJUBLJANA

REPUBLIKA SLOVENIJA
UPRAVNO SODIŠČE

Podpisnik: Jure Likar
Izdajatelj: Republika Slovenija
Serijska št.: 1236145514042
Podpisano: 29.10.2026 12:38:57

I U 371/2023-33

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je po višjem sodniku Juretu Likarju,

v upravnem sporu tožeče stranke: **UNIVERZITETNI REHABILITACIJSKI INŠTITUT REPUBLIKE SLOVENIJE – SOČA**, Linhartova cesta 51, Ljubljana, ki jo zastopa direktor dr. Zvone Čadež, zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Ljubljana, ob sodelovanju stranke z interesom:

zaradi **dostopa do informacij javnega značaja,**

o **tožbi** zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca 090-365/2022/14 z dne 6. 2. 2023,

29. oktobra 2026

RAZSODILO:

I. Tožba se zavrne.

II. Vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV:

Potek postopka

1. Tožnik je kot zavezanec za dostop do informacij javnega značaja z odločbo z dne 13. 12. 2022 v prvi točki izreka delno ugodil zahtevi prosilca (v nadaljevanju stranka z interesom) v točkah od 1 do 5[1] te zahteve tako, da mu je ob sklicevanju na 38. člen Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (v nadaljevanju ZSPJS) omogočil dostop do podatkov o delovnem mestu in osnovni plači iz (zadnje) pogodbe o zaposlitvi zadevnih (petih) javnih uslužbencev. Z drugo točko izreka je zavrnil zahtevo v preostalem delu s pojasnilom, da podatki o disciplinskih postopkih niso informacije javnega značaja, ampak varovani osebni podatki, zahtevana interna navodila pa so dokument v postopku izdelave, katerega razkritje bi lahko povzročilo napačno razumevanje njegove vsebine.

2. Tožena stranka je z izpodbijano odločbo delno ugodila pritožbi stranke z interesom zoper navedeno tožnikovo odločbo, in sicer tako, da je to odločbo delno odpravila in odločila, da mora tožnik stranki z interesom v danem roku posredovati (vse) pogodbe o zaposlitvah in anekse k tem pogodbam za zadevne javne uslužbence (alineje od ena do pet 1. točke izreka) ter interni nalog s številko 22-SDN02376-URI-SOČA – Servis vakuum aparata z dne 30. 8. 2022 (šesta alineja 1. točke izreka), pri čemer mora prekriti EMŠO, davčno številko, naslov, kraj in dan rojstva za javne uslužbence ter informacijo o interni telefonski številki javne uslužbenke na internem nalogu. V preostalem delu je tožena stranka zavrnila pritožbo (2. točka izreka) in odločila, da v postopku ni bilo posebnih stroškov (3. točka izreka).

3. Tožena stranka je uvodoma ugotovila, da med strankami ni sporno, da je tožnik zavezanec za dostop do informacij javnega značaja in da zahtevane informacije spadajo v njegovo delovno področje. V zvezi s točkami od 1 do 5 zahteve stranke z interesom je sporno, ali je dostop do zahtevanih dokumentov omejen zaradi varstva osebnih podatkov, v zvezi s točkami od 6 do 11 pa, ali zahtevane informacije obstajajo in ali so prosto dostopne.

4. Iz nadaljnjih ugotovitev tožene stranke izhaja, da tožnik zahteve stranke z

1 Z navedenimi točkami svoje zahteve je stranka z interesom za pet javnih uslužbencev zahtevala vse pogodbe o zaposlitvi z aneksi in podatek, ali je bil javnemu uslužbencu izrečen disciplinski ukrep.

interesom ni presojal z vidika zlorabe pravice do dostopa do informacij javnega značaja, temveč se je na ta razlog za zavrnitev zahteve skliceval šele v pritožbenem postopku, in sicer v vlogi z dne 11. 1. 2023. V zvezi s tem se tožena stranka sklicuje na stališča, ki jih je sprejela že v svoji odločbi z dne 16. 11. 2022, s katero je odpravila tožnikovo odločbo z dne 29. 9. 2022.

5. V zvezi s presojo tožnikove odločitve o točkah od 1 do 5 zahteve stranke z interesom je tožena stranka najprej ugotovila, da je tožnik omogočil dostop le do „zadnjih pogodb", pri čemer je podatke o datumu njihove sklenitve, šifrah delovnih mest, nazivih, tarifnih in plačnih razredih ter druge podatke prekril v tolikšnem obsegu, da ni bilo mogoče ugotoviti, za katere pogodbe posameznih javnih uslužbencev gre. Glede na navedeno je tožena stranka odločila o dostopu do vseh pogodb o zaposlitvi in pripadajočih aneksov zadevnih javnih uslužbencev, ki jih je tožnik predložil 27. 1. 2023.

6. Na ogledu 23. 1. 2023 je tožena stranka ugotovila tudi, da tožnik ne razpolaga z dokumentom, iz katerega bi bilo razvidno, ali je bil zadevnim javnim uslužbencem izrečen disciplinski ukrep. Zato je presodila, da v tem delu ni izpolnjen pogoj obstoja informacije javnega značaja iz prvega odstavka 4. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ).

7. V nadaljevanju je tožena stranka presojala pravilnost tožnikovega stališča, da je dostop do dokumentov iz navedenih točk zahteve omejen zaradi varstva osebnih podatkov na podlagi 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Najprej je ugotovila, da se je 25. 5. 2018 začela uporabljati Splošna uredba o varstvu podatkov (v nadaljevanju SUVP), ki je v določenem delu nadomestila ureditev iz Zakona o varstvu osebnih podatkov (v nadaljevanju ZVOP-1), medtem ko ZVOP-2 v času tožnikovega odločanja še ni veljal. Ob upoštevanju opredelitve osebnega podatka iz 1. točke 4. člena SUVP je sprejela stališče, da podatki iz obračunov plač in izjave za povračilo stroškov prevoza na delo in z dela pomenijo osebne podatke.

8. Pogodbe o zaposlitvi in pripadajoči aneksi vsebujejo določbe o delovnem mestu, delovnih nalogah, kraju opravljanja dela, delovnem času, počitku in plači. V posamezni pogodbi je navedena tudi bruto vrednost plačnega razreda, ki je po ZSPJS javni podatek. Navedeni dokumenti vsebujejo naslednje osebne podatke javnih uslužbencev: ime in priimek, davčno številko, naslov stalnega in začasnega prebivališča, EMŠO, šifro in ime delovnega mesta, tarifni razred, šifro in ime naziva, plačni razred FDMN[2], nominalno vrednost plačnega razreda, zvišanje osnovne plače na podlagi drugega odstavka 19. člena ZSPJS, izraženo v evrih in plačnih razredih, plačni razred FJU[3] ter nominalno vrednost plačnega razreda

2 Katalog FDMN je seznam funkcij, delovnih mest in nazivov, ki se lahko uporabljajo v javnem sektorju (opomba sodišča).
3 FJU označuje znesek oziroma plačni razred, ki pripada posameznemu javnemu uslužbencu ali funkcionarju (opomba sodišča).

FJU (osnovno plačo FJU).

9. Po ugotovitvah tožene stranke sta šifra in ime naziva za posamezno delovno mesto določena v skladu z ZSPJS, kolektivno pogodbo dejavnosti oziroma splošnimi akti o sistematizaciji. Zato je sprejela stališče, da ne gre za osebna podatka po SUVP in da zanju ne velja izjema iz 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Nasprotno pa je presodila, da podatek o zvišanju plačnih razredov, določenem posameznemu javnemu uslužbencu s pogodbo o zaposlitvi ali aneksom, pomeni osebni podatek, čeprav zvišanje temelji na zakonu.

10. Tožena stranka je nadalje ugotovila, da so obravnavane pogodbe o zaposlitvi povezane z delovnim razmerjem javnih uslužbencev, saj so pravna podlaga za njegov nastanek, s tem pa tudi s porabo javnih sredstev.

11. V nadaljevanju tožena stranka ob sklicevanju na 6. in 86. člen SUVP pojasnjuje, da je razkritje osebnih podatkov javnosti oblika njihove obdelave, ki je med drugim zakonita, če je potrebna za izpolnitev zakonske obveznosti upravljavca ali za izvajanje javne oblasti, ki mu je bila dodeljena. Po njenem stališču zakonsko podlago za obdelavo osebnih podatkov v obravnavani zadevi v smislu točke (c) prvega odstavka 6. člena SUVP predstavljata ZSPJS in ZDIJZ.

12. V skladu s prvim odstavkom 38. člena ZSPJS so javnosti dostopni podatki o delovnem mestu, nazivu ali funkciji, osnovni plači in njenem izračunu, kot izhajajo iz tabel v pogodbah o zaposlitvi in pripadajočih aneksih.[4] Šesti odstavek istega člena omogoča razkritje individualnih podatkov o znesku celotne bruto plače posameznega javnega uslužbenca ali funkcionarja, ob upoštevanju omejitev iz prvega odstavka tega člena. Pravno podlago za razkritje osebnih podatkov javnosti predstavlja tudi prva alineja tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ, ki omogoča dostop do informacij ne glede na izjemo varstva osebnih podatkov, če gre za podatke o porabi javnih sredstev ali podatke, povezane z delovnim razmerjem javnega uslužbenca.

13. Glede na navedeno ti podatki niso varovani pred razkritjem. Pri presoji povezanosti osebnih podatkov s porabo javnih sredstev ali delovnim razmerjem javnega uslužbenca pa je treba upoštevati tudi načelo najmanjšega obsega podatkov iz točke (c) prvega odstavka 5. člena SUVP. V skladu s tem načelom morajo biti osebni podatki, ki se razkrijejo javnosti, ustrezni, relevantni in omejeni na to, kar je potrebno za uresničitev namena ZDIJZ, določenega v njegovem 2. členu.[5]

4 Navedeni podatki so razvidni iz tretje povedi 8. točke obrazložitve te sodbe, in sicer gre za šifro in ime delovnega mesta ter tam navedene podatke o plači.

5 Prvi odstavek 2. člena ZDIJZ določa, da je namen zakona zagotoviti javnost in odprtost delovanja organov ter omogočiti uresničevanje pravice fizičnih in pravnih oseb do pridobivanja informacij javnega značaja. Drugi odstavek istega člena določa, da si morajo organi za uresničitev tega namena prizadevati doseči čim večjo obveščenost javnosti o svojem delovanju.

14. Na tej podlagi je tožena stranka odločila, da mora tožnik stranki z interesom posredovati vse pogodbe o zaposlitvi in pripadajoče anekse zadevnih javnih uslužbencev, pri čemer mora prekriti osebne podatke, za razkritje katerih ni pravne podlage (EMŠO, davčno številko, naslov stalnega in začasnega prebivališča ter kraj in datum rojstva).

15. Po presoji tožene stranke je neutemeljeno tožnikovo stališče, da je javnost plač zagotovljena že z dostopom do zadnjih pogodb o zaposlitvi zadevnih javnih uslužbencev, saj takšna omejitev ne izhaja niti iz 38. člena ZSPJS niti iz prve alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ. Kot pravno podlago za razkritje navedenih dokumentov je tožena stranka navedla točko (c) prvega odstavka 6. člena SUVP in prvo alinejo tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ.

16. Ob tem je tožena stranka pojasnila, da se je s sprejetjem zadnjenavedene določbe slovenska pravna ureditev približala pravnim sistemom, ki razlikujejo med pričakovanjem zasebnosti in upravičenostjo takšnega pričakovanja. Ob sklicevanju na upravnosodno prakso je navedla, da javni funkcionarji in javni uslužbenci niso upravičeni do varstva zasebnosti glede svojega imena, naziva, položaja, plače, službenega naslova in drugih podatkov, povezanih z opravljanjem javne funkcije oziroma delovnega razmerja javnega uslužbenca. Tudi iz njene odločevalske prakse izhaja stališče, da imajo javni funkcionarji in javni uslužbenci zaradi načela transparentnosti bistveno zmanjšano pričakovanje zasebnosti glede podatkov, povezanih z opravljanjem njihove funkcije oziroma delovnega razmerja.

17. Po stališču tožene stranke tretji odstavek 6. člena ZDIJZ tako omogoča javni nadzor nad delovanjem javne uprave in porabo proračunskih sredstev ter prispeva k preprečevanju slabega upravljanja, zlorabe oblasti in korupcije.

18. V točkah 6, 7, 10 in 11 zahteve je stranka z interesom zahtevala (1) navodila za način knjiženja v poslovno-informacijskem sistemu (v nadaljevanju PIS), ki naj bi jih vodja proizvodnje Anton Brezovar po nalogu Katje Mikelj, danem med 29. 8. in 2. 9. 2022, avgusta 2022 izdal tehnikom, (2) podatek o načinu in času posredovanja teh navodil, (3) nalog Katje Mikelj Antonu Brezovarju za izdajo navodil, dan v navedenem obdobju, ter (4) podatek o tem, kdo je opravil vhodno kontrolo kakovosti reprodukcijskega materiala za izdelavo ortopedskih pripomočkov v COP in izhodno kontrolo kakovosti ortopedskih pripomočkov ter kako je bila kontrola opravljena.

19. Tožena stranka je ugotovila, da tožnik z zahtevanimi informacijami ne razpolaga. Anton Brezovar je namreč po ustnem nalogu Katje Mikelj izdal le navodilo z dne 15. 6. 2022, ki ni predmet zahteve in je bilo stranki z interesom že razkrito. Po presoji tožene stranke stranka z interesom tudi v primeru obstoja zahtevanega navodila ne bi imela pravovarstvenega interesa za njegovo razkritje. Prav tako ne obstajajo dokumenti o vhodni in izhodni kontroli kakovosti, saj naj bi šlo le za

ustaljeno prakso tožnika. Tožnik tako ne razpolaga niti z drugim navodilom Antona Brezovarja, ki bi se nanašalo na konec avgusta 2022, niti z dokumenti, ki bi vsebovali zahtevane informacije o kontroli kakovosti. Zato po presoji tožene stranke ni izpolnjen pogoj obstoja informacije javnega značaja v materializirani obliki.

20. V točkah 8 in 9 zahteve je stranka z interesom zahtevala interni nalog za zamenjavo vakuumskega aparata v sobi 40007, izdan med 29. 8. in 2. 9. 2022. Tožnik je toženi stranki na ogledu omogočil vpogled v interni nalog št. 22-0003284 z dne 8. 11. 2022 in pojasnil, da septembra 2022 ni bil izdan drug interni nalog za zamenjavo vakuumskega aparata. Dne 6. 2. 2023 pa je predložil še interni nalog št. »22-SDN02376-URI SOČA-Servisa aparata« z dne 30. 8. 2022, ki se nanaša na zamenjavo vakuumskega aparata in na katerem je kot odgovorna oseba navedena Tanja Jesenko. Tožena stranka je presodila, da ta dokument ustreza zahtevi stranke z interesom.

21. V nadaljevanju je tožena stranka presodila, da je tožnik dostop do navedenega internega naloga neutemeljeno zavrnil na podlagi 9. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, saj je napačno uporabil 4. člen Uredbe o posredovanju in ponovni uporabi informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 24/16 in 146/22; v nadaljevanju Uredba)[6]. Po njeni presoji ni odločilno tožnikovo stališče, da je PIS še v postopku izdelave in da bi razkritje povzročilo napačno razumevanje njegove vsebine. Zahtevani interni nalog je namreč samostojen dokument, ki ni odvisen od sprememb PIS in je bil zaključen 9. 9. 2022.

22. Tožnik se je šele v pritožbenem postopku skliceval tudi na konkurenčno občutljivost informacij, poslovno skrivnost in inšpekcijski postopek pri Javni agenciji Republike Slovenije za zdravila in medicinske pripomočke (v nadaljevanju JAZMP).[7] Po njegovih navedbah poslovno skrivnost predstavlja celoten PIS, ki vsebuje podatke o količini in vrsti materiala za izdelavo medicinskih pripomočkov ter potrebnem času njihove izdelave. PIS na podlagi javnega naročila pripravlja zunanji izvajalec ob sodelovanju tožnika. V vlogi z dne 11. 1. 2023 je tožnik še navedel, da postopki izdelave medicinskih pripomočkov in z njimi povezane aktivnosti pomenijo posebno strokovno znanje, ki ga je treba varovati kot poslovno skrivnost, saj predstavlja konkurenčno prednost.

23. Tožena stranka je pojasnila, da predmet zahteve ni dostop do PIS ali podatkov o proizvodnji medicinskih pripomočkov, temveč do internega naloga za zamenjavo vakuumskega aparata. Ker se tožnikove navedbe o poslovni skrivnosti ne nanašajo na zahtevani dokument, ni presojala izpolnjenosti pogojev za varstvo poslovne skrivnosti po Zakonu o poslovni skrivnosti.

6 Člen 4 Uredbe določa, da se za podatke iz dokumenta v postopku izdelave štejejo podatki iz dokumenta, ki ga pristojna uradna oseba organa še ni podpisala in odposlala oziroma kako drugače zaključila.

7 Tožnik je v prvostopenjski odločbi brez določne opredelitve dokumentov, iz katerih naj bi izhajale zahtevane informacije, sprejel splošno stališče, da gre za dokument v postopku izdelave.

24. Ugotovila je še, da sporni interni nalog ni bil predmet inšpekcijskega nadzora JAZMP, saj je ta od tožnika zahtevala le določene splošne akte in dokumentacijo o izdelavi medicinskih pripomočkov, ne pa tudi dokumentacije o servisu vakuumskega aparata. Ker tek inšpekcijskega postopka v teh okoliščinah ni bil odločilen za obravnavano zahtevo, tožena stranka ni presojala izpolnjenosti pogojev za izjemo iz 7. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Zato je pritožbi stranke z interesom v delu, ki se nanaša na sporni interni nalog, ugodila.

Povzetek tožbenih navedb

25. Tožnik je vložil tožbo zoper 1. točko izreka izpodbijane odločbe v delu, ki se nanaša na prvih pet alinej,[8] zaradi zmotne uporabe materialnega prava. Predlagal je, naj sodišče izpodbijano odločbo v tem delu odpravi, podrejeno pa ugotovi njeno nezakonitost. Zahteval je tudi povrnitev stroškov postopka.

26. Tožnik meni, da je tožena stranka preširoko razlagala prvi in šesti odstavek 38. člena ZSPJS ter s tem prekomerno posegla v zasebnost javnih uslužbencev. Iz navedenih določb namreč po njegovem mnenju ne izhaja, da bi bilo treba podatke o plačah povezovati z imeni in priimki posameznih javnih uslužbencev, saj naj bi bila javnost plač zagotovljena že z objavo podatkov o plačah za posamezna sistemizirana delovna mesta. Prav tako nasprotuje stališču tožene stranke, da navedeni člen omogoča razkritje preteklih podatkov o plačah. Meni, da takšna razlaga pomeni obid omejitve iz prvega odstavka 38. člena ZSPJS, saj je iz drugih podatkov mogoče ugotoviti tudi višino dodatka za delovno dobo.

27. Po tožnikovem stališču tudi prva alineja tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ ne daje pravne podlage za razkritje preteklih podatkov iz pogodb o zaposlitvi, temveč le veljavnih podatkov. Navaja še, da je stranka z interesom njegov nekdanji zaposleni, s katerim je v delovnopravnem sporu, zahtevo za dostop do informacij javnega značaja pa naj bi vložil zaradi zbiranja podatkov o zaposlenih, ki ga med trajanjem njegovega delovnega razmerja niso podprli.

Povzetek odgovora tožene stranke na tožbo

28. Tožena stranka vztraja pri razlogih izpodbijane odločbe in poudarja, da interesi prosilca pri odločanju o dostopu do informacij javnega značaja niso pomembni.

29. Navaja, da javnost plač v javnem sektorju določa že ZSPJS, upoštevati pa je treba tudi prvo alinejo tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ. Po njenem stališču iz ustaljene sodne prakse izhaja, da javni uslužbenec ne more pričakovati zasebnosti glede svojega imena, naziva, položaja, količnika plače, službenega naslova, napredovanja na delovnem mestu in podatka o izobrazbi, ki je pogoj za zasedbo delovnega mesta. Ti podatki namreč izkazujejo izpolnjevanje pogojev za

8 V tem delu je bilo tožniku naloženo razkritje pogodb o zaposlitvi in pripadajočih aneksov. Tožnik ne izpodbija 1. točke izreka izpodbijane odločbe v delu, ki se nanaša na šesto alinejo.

opravljanje dela javnega uslužbenca oziroma funkcije funkcionarja in omogočajo presojo zakonitosti porabe javnih sredstev za plače, zato po njenem mnenju ne gre za osebne podatke, varovane pred razkritjem. Njihova javnost omogoča nadzor nad delovanjem javnih zavodov in porabo proračunskih sredstev ter prispeva k preprečevanju korupcije.

30. V zvezi s tožnikovim ugovorom, da so javni le podatki iz zadnje veljavne pogodbe o zaposlitvi, se tožena stranka sklicuje na sodbo Upravnega sodišča I U 966/2021-26 z dne 4. 1. 2023, iz katere po njenem stališču izhaja, da so javni tudi podatki iz več zaporednih pogodb o povečanem obsegu dela, ne le iz zadnje.

31. Glede tožnikovega sklicevanja na dolžnost varstva delavcev po Zakonu o delovnih razmerjih in Zakonu o javnih uslužbencih (v nadaljevanju ZJU) tožena stranka opozarja na stališče Vrhovnega sodišča v sodbi X Ips 252/2009, da ZJU in ZDIJZ urejata različne pravice, zato določb ZJU pri odločanju o dostopu do informacij javnega značaja ni mogoče uporabiti, če bi bilo to v nasprotju z ZDIJZ. Poudarja še, da z izpodbijano odločbo ni bilo odrejeno razkritje vseh osebnih podatkov javnih uslužbencev, saj so bili iz razkritja izvzeti podatki o datumu rojstva, zakonskem stanu, davčni številki, naslovu stalnega ali začasnega prebivališča in EMŠO.

Povzetek odgovora stranke z interesom na tožbo

32. Stranka z interesom predlaga zavrnitev tožbe. Opozarja, da se tožnik posplošeno sklicuje na odločbe Ustavnega sodišča, ki niso povezane z obravnavano zadevo, ter da nepravilno razlaga določbe ZDIJZ in ZSPJS.

Povzetek tožnikovih pripravljalnih vlog

33. Tožnik trdi, da so osebni podatki posameznikov po SUVP enako varovani ne glede na njihovo zaposlitev v javnem sektorju. Poudarja, da določbe ZDIJZ ne izpolnjujejo zahtev iz drugega in četrtega odstavka 6. člena ZVOP-2.

Povzetek pripravljalne vloge tožene stranke

34. Tožena stranka opozarja na 74. člen ZVOP-2, ki ureja dostop do informacij javnega značaja in je po njenem stališču skladen s 86. členom SUVP. Poudarja, da je za obravnavano zadevo pomembna prva alineja tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ, ki po njenem mnenju v povezavi s točkama (c) in (e) prvega odstavka 6. člena SUVP predstavlja ustrezno pravno podlago za razkritje osebnih podatkov javnih uslužbencev in funkcionarjev, povezanih z opravljanjem njihove funkcije oziroma delovnega razmerja, v postopku dostopa do informacij javnega značaja.

potrebna za izpolnitev zakonske obveznosti, ki velja za upravljavca. Po točki (e) istega odstavka pa je obdelava zakonita, če je potrebna za opravljanje naloge v javnem interesu ali pri izvajanju javne oblasti, dodeljene upravljavcu. Sodišče soglaša s stališčem tožene stranke, da konkretno zakonsko podlago za razkritje obravnavanih osebnih podatkov v smislu navedenih določb SUVP predstavljata ZDIJZ in ZSPJS, ki je veljal v času izdaje izpodbijane odločbe. Prvi odstavek 38. člena ZSPJS je določal, da so plače v javnem sektorju javne, pri čemer so javnosti dostopni podatki o delovnem mestu, nazivu ali funkciji, osnovnih plačah, dodatkih in delu plače za delovno uspešnost, razen dodatka za delovno dobo. Ne glede na navedeno določbo so bili po šestem odstavku istega člena javnosti po postopku, ki ga ureja ZDIJZ, dostopni tudi individualni podatki o znesku celotne bruto plače vsakega javnega uslužbenca in funkcionarja, brez zmanjšanja za morebitne odbitke iz naslova izvršbe, kreditov ali drugih osebnih obveznosti.

42. Ker ni sporno, da imajo zadevne osebe status javnih uslužbencev, samostojno in širšo zakonsko podlago za razkritje obravnavanih podatkov predstavlja tudi prva alineja tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ, saj gre za podatke, povezane z delovnim razmerjem javnih uslužbencev. Določbe 38. člena ZSPJS pa posebej urejajo javnost podatkov o njihovih plačah. V obravnavani zadevi tudi niso podane izjeme iz 1. in 5. do 8. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ oziroma posebne zakonske omejitve, določene s predpisi o javnih financah ali javnih naročilih.

43. Upravno sodišče je že sprejelo stališče, od katerega v obravnavani zadevi ne odstopa, da so podatki o delovnem mestu, nazivu ali funkciji po 38. členu ZSPJS javnosti dostopni tudi v povezavi z imenom in priimkom posameznega javnega uslužbenca. Čeprav prvi odstavek tega člena tega izrecno ne določa, takšna razlaga izhaja iz njegovega namena in sistematične povezanosti določb 38. člena ZSPJS. Drugačna razlaga bi namreč izničila namen javnosti plač v javnem sektorju, saj bi omogočala le dostop do anonimnih podatkov o delovnih mestih in pripadajočih plačah, ne pa tudi do podatkov o plačah poimensko določenih javnih uslužbencev.[11] Sodišče se v zvezi s tem strinja tudi s stališčem tožene stranke iz odgovora na tožbo, da so navedeni podatki pomembni za preverjanje izpolnjevanja pogojev za opravljanje dela javnih uslužbencev in presojo zakonitosti porabe javnih sredstev za njihove plače. Njihova javnost namreč omogoča nadzor nad delovanjem javnih zavodov in porabo proračunskih sredstev.

44. Na navedeno presojo ne vpliva tožnikovo sklicevanje na drugi in četrti odstavek 6. člena ZVOP-2.[2] Ta zakon namreč v 74. členu posebej ureja razmerje med pravico do dostopa do informacij javnega značaja in pravico do varstva osebnih podatkov. Prvi odstavek navedenega člena določa, da zavezanci po ZDIJZ javnosti posredujejo osebne podatke, če so ti po zakonu javni ali če je za njihovo

posredovanjem, razširjanjem ali drugačnim omogočanjem dostopa.

11 Glej sodbo Upravnega sodišča IV U 108/2021-19 z dne 15. 2. 2022.

Presoja tožbe

K I. točki izreka:

35. Tožba ni utemeljena.

36. Uvodoma sodišče ugotavlja, da je tožba pravočasna. Izpodbijana odločba je bila tožniku vročena 9. 2. 2023, tožba pa je bila že 10. 2. 2023 oddana priporočeno po pošti (prvi odstavek 28. člena Zakona o upravnem sporu, v nadaljevanju ZUS-1, v zvezi z drugim odstavkom 112. člena Zakona o pravdnem postopku, ki se uporablja na podlagi prvega odstavka 22. člena ZUS-1).

37. Po presoji sodišča je izpodbijana odločba v izpodbijanem delu pravilna in zakonita. Sodišče se zato sklicuje na njene razloge (drugi odstavek 71. člena ZUS-1), v zvezi s tožbenimi navedbami, na katere je glede preizkusa dejanskega stanja vezano (prvi odstavek 20. člena ZUS-1), pa dodaja:

38. V obravnavani zadevi ni sporno, (1) da je stranka z interesom zahtevala dostop do vseh pogodb o zaposlitvi in pripadajočih aneksov petih javnih uslužbencev, zaposlenih pri tožniku, (2) da tožnik z zahtevanimi dokumenti razpolaga in (3) da ti dokumenti vsebujejo osebne podatke v smislu 1. točke 4. člena SUVP.[9]

39. Med strankami je sporno, ali je dopustno razkritje podatkov o plačah, ki jih ureja 38. člen ZSPJS, v povezavi z imeni in priimki posameznih javnih uslužbencev ter ali se pravna podlaga za takšno razkritje nanaša tudi na podatke iz preteklih pogodb o zaposlitvi in pripadajočih aneksov.

40. Zahtevani dokumenti izpolnjujejo pogoje za obstoj informacij javnega značaja, saj izvirajo iz delovnega področja organa, ki z njimi razpolaga v materializirani obliki. Izjeme od prostega dostopa do informacij javnega značaja določa prvi odstavek 6. člena ZDIJZ. Tožnik se sklicuje na izjemo iz 3. točke tega odstavka, po kateri organ zavrne dostop do zahtevane informacije, če se zahteva nanaša na osebni podatek, katerega razkritje bi pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja njihovo varstvo. Vendar se ne glede na določbe prvega odstavka 6. člena ZDIJZ dostop do zahtevane informacije dovoli, če gre za podatke o porabi javnih sredstev ali podatke, povezane z opravljanjem javne funkcije oziroma delovnega razmerja javnega uslužbenca, razen v primerih iz 1. in 5. do 8. točke prvega odstavka tega člena ter v primerih, ko zakon, ki ureja javne finance, ali zakon, ki ureja javna naročila, določa drugače (prva alineja tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ).

41. V skladu s točko (c) prvega odstavka 6. člena SUVP je obdelava osebnih podatkov, ki vključuje tudi njihovo razkritje s posredovanjem,[10] zakonita, če je

9 V skladu s 1. točko 4. člena SUVP je osebni podatek katera koli informacija v zvezi z določenim ali določljivim posameznikom.

10 Po 2. točki 4. člena SUVP obdelava med drugim vključuje tudi razkritje osebnih podatkov s

razkritje podan prevladujoč javni interes v skladu z ZDIJZ.[12] V obravnavani zadevi javnost zahtevanih podatkov izhaja iz prve alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ in določb 38. člena ZSPJS. Zato tožnikovo sklicevanje na splošne pogoje za obdelavo osebnih podatkov iz drugega in četrtega odstavka 6. člena ZVOP-2 ne omaje presoje, da za razkritje obravnavanih podatkov obstaja zakonska podlaga.

45. Glede na navedeno je tožena stranka po presoji sodišča pravilno uporabila pravno podlago za razkritje zahtevanih informacij. Pogodbe o zaposlitvi in pripadajoči aneksi, katerih posredovanje je bilo naloženo tožniku, se nanašajo na delovna razmerja zadevnih javnih uslužbencev. Pri njihovem razkritju pa morajo biti prekriti osebni podatki, za razkritje katerih ni zakonske podlage, kot je razvidno iz 13. in 14. točke obrazložitve te sodbe. Po presoji sodišča niti iz prve alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ niti iz 38. člena ZSPJS ne izhaja, da bi bil dostop omejen na podatke iz trenutno veljavnih pogodb o zaposlitvi. Tudi prejšnje pogodbe in aneksi namreč vsebujejo podatke, povezane z delovnim razmerjem zadevnih javnih uslužbencev, pri čemer le dejstvo, da se nanašajo na preteklo obdobje, ne izključuje njihove javnosti. Sodišče se strinja tudi s stališčem tožene stranke glede zmanjšanega razumnega pričakovanja zasebnosti javnih uslužbencev v zvezi s temi podatki, povzetim v 16. in 17. točki obrazložitve te sodbe.

46. Na drugačno presojo ne vpliva niti tožnikovo sklicevanje na več odločb Ustavnega sodišča, saj dejanske in pravne okoliščine zadev, v katerih so bile izdane, niso primerljive z okoliščinami obravnavane zadeve. Odločba U-I-25/95 se namreč nanaša na vprašanje določnosti zakonske ureditve prikritih preiskovalnih ukrepov v kazenskem postopku, odločba U-I-266/95 na pobudo za razpis referenduma, katerega namen je bil odvzem državljanstva osebam, ki so ga pridobile na podlagi 40. člena Zakona o državljanstvu Republike Slovenije, odločba Up-183/97 pa na prepoved predstojnici, da bi javni uslužbenki oziroma funkcionarki še naprej preprečevala opravljanje dela.

47. V zvezi s tožbenimi navedbami o namenu, zaradi katerega je stranka z interesom zahtevala dostop do informacij javnega značaja, sodišče pojasnjuje, da je zakonodajalec ob upoštevanju drugega odstavka 39. člena Ustave v 5. členu ZDIJZ uzakonil načelo prostega dostopa do informacij javnega značaja. To pomeni, da lahko dostop do teh informacij zahteva vsakdo, ne da bi moral za to izkazati pravni interes. V skladu s petim odstavkom istega člena lahko organ prosilcu izjemoma zavrne dostop do zahtevane informacije, če ta z eno ali več funkcionalno povezanimi zahtevami očitno zlorabi pravico dostopa do informacij javnega značaja oziroma če je očitno, da so zahteva ali zahteve šikanoznega značaja. Vendar iz procesnega dejanskega stanja obravnavane zadeve izhaja, da tožnik zahteve stranke z interesom ni presojal z vidika navedene zakonske

12 Člen 74 ZVOP-2 ureja uskladitev pravice do dostopa do informacij javnega značaja s pravico do varstva osebnih podatkov v okviru, ki ga omogoča 86. člen SUVP.

določbe in da morebitna zloraba pravice dostopa do informacij javnega značaja zato ni bila razlog za zavrnitev zahteve v izpodbijani odločbi.

48. Vrhovno sodišče RS je v sodbi X Ips 252/2009 z dne 27. 8. 2009 sprejelo stališče, da ZJU in ZDIJZ ne urejata istih pravic, saj ZDIJZ ureja dostop do informacij javnega značaja in njihovo ponovno uporabo, ZJU pa skupna načela in druga skupna vprašanja sistema javnih uslužbencev. Zato v postopku po ZDIJZ ni mogoče uporabiti določb ZJU, če bi bila njihova uporaba v nasprotju z ZDIJZ (10. točka obrazložitve).

49. Glede na navedeno je sodišče presodilo, da tožba ni utemeljena, zaradi česar jo je zavrnilo na podlagi prvega odstavka 63. člena ZUS-1.

50. V obravnavani zadevi dejansko stanje, na katerem temelji izpodbijani akt, ni sporno, saj med strankami ni spora o obstoju zahtevane dokumentacije. Sporna je izključno pravna presoja, ali zahtevana dokumentacija vsebuje informacije javnega značaja. Tožnik uveljavlja le ugovore pravne narave, pri čemer niti tožnik niti stranka z interesom nista zahtevala izvedbe glavne obravnave, tožena stranka pa se ji je izrecno odpovedala. Ker dejansko stanje, ki je bilo podlaga za izdajo izpodbijanega akta, med strankami ni sporno, je sodišče na podlagi prvega odstavka 59. člena ZUS-1 odločilo brez glavne obravnave.

51. Glede na navedeno je sodišče presodilo, da tožba ni utemeljena, zaradi česar jo je zavrnilo na podlagi prvega odstavka 63. člena ZUS-1.

K II. točki izreka:

52. Odločitev o stroških temelji na četrtem odstavku 25. člena ZUS-1, po katerem trpi vsaka stranka svoje stroške postopka, če sodišče tožbo zavrne.

PRAVNI POUK:

Zoper to sodbo ni dovoljena pritožba (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 29. oktober 2026

Sodnik:

Višji sodnik
Jure Likar